

- 2) Czy prawo Unii Europejskiej (a w szczególności art. 12 ust. 3 dyrektywy 2014/24/UE ⁽¹⁾ dotyczący udzielania zamówień in house w ramach reżimu sprawowanej wspólnie przez kilka organów administracji kontroli podobnej) stoi na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego [jak ten zawarty w art. 4 ust. 1 Testo Unico delle società partecipate — decreto legislativo n. 175 del 2016 (dekretu ustawodawczego nr 175/2016 — tekst jednolity w sprawie przedsiębiorstw z udziałem podmiotów publicznych)], który zabrania organowi administracji publicznej uzyskania udziału (jakkolwiek, niegwarantującego kontroli lub prawa weta) w organizmie, w którym udziały posiadają inne organy administracji, w sytuacji, w której taki organ zamierza jednak uzyskać w przyszłości wspólną kontrolę, a zatem możliwość bezpośredniego udzielania zamówień na rzecz tego wielodziałowego organizmu?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 5 lutego 2019 r. — Rieco SpA/Comune di San Vito Chietino, Ecolan SpA

(Sprawa C-91/19)

(2019/C 182/10)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: Rieco SpA

Druga strona postępowania: Comune di San Vito Chietino, Ecolan SpA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii Europejskiej (a w szczególności zasada swobodnego administrowania przez organy władzy publicznej i zasada zasadniczej równoważności pomiędzy różnymi trybami udzielenia zamówienia i zarządzania usługami w interesie organów administracji publicznej) stoi na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego [jak ten zawarty w art. 192 ust. 2 Codice dei contratti pubblici, decreto legislativo n. 50 del 2016 (dekretu ustawodawczego nr 50/2016 — kodeks zamówień publicznych)], który stawia udzielanie zamówień in house w pozycji podrzędnej i stanowiącej wyjątek względem udzielania zamówień w drodze postępowania przetargowego: (i) dopuszczając taki sposób udzielania zamówień jedynie w przypadku wykazania niewydolności w funkcjonowaniu odnośnego rynku oraz (ii) zobowiązując w każdym przypadku, organ administracji, który zamierza udzielić zamówienia w ramach delegacji między swymi wewnętrznymi jednostkami do dostarczenia konkretnego uzasadnienia w przedmiocie korzyści dla ogółu związanych z tą formą udzielenia zamówienia?

- 2) Czy prawo Unii Europejskiej (a w szczególności art. 12 ust. 3 dyrektywy 2014/24/UE⁽¹⁾ dotyczący udzielania zamówień in house w ramach reżimu sprawowanej wspólnie przez kilka organów administracji kontroli podobnej) stoi na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego [jak ten zawarty w art. 4 ust. 1 Testo Unico delle società partecipate — decreto legislativo n. 175 del 2016 (dekretu ustawodawczego nr 175/2016 — tekst jednolity w sprawie przedsiębiorstw z udziałem podmiotów publicznych)], który zabrania organowi administracji publicznej uzyskania udziału (jakkolwiek, niegwarantującego kontroli lub prawa weta) w organizmie, w którym udziały posiadają inne organy administracji, w sytuacji, w której taki organ zamierza jednak uzyskać w przyszłości wspólną kontrolę, a zatem możliwość bezpośredniego udzielania zamówień na rzecz tego wielodziałowego organizmu?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 5 lutego 2019 r. — Burgo Group SpA/Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

(Sprawa C-92/19)

(2019/C 182/11)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Burgo Group SpA

Druga strona postępowania: Gestore dei Servizi Energetici SpA — GSE

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywa 2004/8/WE⁽¹⁾ (w szczególności jej art. 12) stoi na przeszkodzie wykładni art. 3 i 6 decreto legislativo (dekretu ustawodawczego) nr 20/2007 dokonywanej w ten sposób, że korzyści przewidziane w decreto legislativo nr 79/1999 [w szczególności korzyści określonych w art. 11 oraz w Delibera dell’Autorità dell’energia elettrica e del gas (decyzji urzędu ds. energii elektrycznej i gazu) nr 42/02 z dnia 19 marca 2002 r., która to decyzja stanowi wykonanie powyższego przepisu] mają również zastosowanie w stosunku do instalacji niebędących wysokosprawnymi instalacjami kogeneracyjnymi, nawet po 31 grudnia 2010 r.?
- 2) Czy art. 107 TFUE stoi na przeszkodzie wykładni art. 3 i 6 decreto legislativo nr 20/2007, dokonywanej w sposób opisany w pytaniu pierwszym, w zakresie, w jakim przepis ten, zgodnie z jego wykładnią, może stanowić „pomoc państwa” i w związku z tym może być sprzeczny z zasadą wolnej konkurencji?